

Spis treści

Przedmowa	7
I	
<i>Wczesne lata dwudzieste. Grupa „F 24”. Jan Hempel i jego „Nowa Kultura”. Władysław Broniewski. Bruno Jasiński. Jak powstała powieść „Pulę Paryż”</i>	23
II	
<i>Trudności biografii. Blok i „Dźwignia”. Tadeusz Peiper. „Gga” i antypoezja. Wpływy Rosji</i>	39
III	
<i>Demonizm i egzorcyzmy. „Miesięcznik Literacki”</i>	59
IV	
<i>Jak się dochodzi do komunizmu? Jak było z cenzurą i policją?</i>	79
V	
<i>Piszę sztukę na Powszechną Wystawę Krajową. Berlin 1928</i>	100
VI	
<i>Paryż 1928. Środowisko warszawskie sympatyków komunizmu</i>	119

VII	
<i>Witkacy. Popijawy. Ambasada sowiecka. Wizyty Majakowskiego w Warszawie</i>	138
VIII	
<i>Rosja, komunizm, patriotyzm</i>	157
IX	
<i>Redagowanie „Miesięcznika Literackiego”</i>	172
X	
<i>Kłopoty z Broniewskim. Legenda „Miesięcznika”. Aresztowanie</i>	188
XI	
<i>W Więzieniu Centralnym. Broniewski jako kolega w celi. Wesola cela proletariuszy</i>	207
XII	
<i>Środowisko w więzieniu. Przyszli ministrowie i ambasadorowie. Wyjście na wolność. Zwycięstwo Hitlera w Niemczech. „Pod Prąd” Stawara. Kontakty z partią</i>	227
XIII	
<i>Lata trzydzieste. Wieści z Rosji. Podziały w partii. Komuniści i PPS. Antysemityzm</i>	246
XIV	
<i>O istocie stalinizmu. Praca u Gebethnera. Autorzy. Powieść Iwaszkiewicza. Złe wróżby. Wrzesień we Lwowie</i>	267
XV	
<i>Lwów. Nowy związek literatów. Borejsza. Szemplińska. Boy-Żeleński. Redakcja „Czerwonego Sztandaru”</i>	287

XVI

Lwów. Wanda Wasilewska. Emocje Broniewskiego. Pisarze sowieccy. Kariera Przybosa. Znak, że będę aresztowany 309

XVII

Jeszcze jeden garb. Wskazane jest nie być lewicowcem. Dygresja o Mongolii jako demokracji ludowej. Prowokacja i aresztowanie 329

XVIII

Hrabia Bielski. Cella w zamarsztynowskim więzieniu 350

XIX

Religia w więzieniu. Pocięty filozofii. O gatunkach więzi społecznych. Zwięzła definicja marksizmu-leninizmu. Polacy i Ukraińcy 370

XX

Rozdział XX zostaje opuszczony z powodu wadliwego nagrania. Nie udało się go odtworzyć. Zawierał on głównie charakterystyki współwięźniów Ukraińców 390

XXI

Nowy wódz duchowy celi. Społeczeństwo bezklasowe. Szamańskie praktyki. Majteles. W karczerze z Broniewskim. Antysemita 391

Przypisy 411

Mój wiek to dzieło niegotowe, niedokończone, a naładowane informacjami, sprawami, problemami najważniejszymi dla XX wieku. Opowiadające o ludziach z elit artystycznych i z samego dna społecznego. Rozległy, epicki fresk, obejmujący wydarzenia z wielu burzliwych lat życia autora oraz jego refleksje dotyczące polityki, literatury, filozofii i religii. Ponawia nierozstrzygalne pytania o zło i winę, o Boga i niewiarę... Zaczyna refleksje o bólu, znany z własnego doświadczenia cielesnym bólu... *Mój wiek* nadal ma swoje tajemnice, być może zamknięte dla czytelników XX stulecia, a czekające na interpretatorów wychowanych już w XXI wieku.

Małgorzata Czerwińska

Mój wiek jest książką żywą także dlatego, że nigdy nie była zaplanowana jako dzieło *stricte* historyczne, jako obiektywna synteza wiadomości na temat komunizmu (choć chwilami Watowi marzyła się taka *summa*); owszem, komunizm jest tu tematem, ale tak, jak tematem są dla Jonathana Swifta krainy, które odwiedzał bohater *Podróży Guliwera*. Wat pisze o sobie, o swoim doświadczeniu, o swoim życiu, o „swoim wieku” wreszcie. Był zaś człowiekiem barokowym, tym bardziej odczuwał więc dziwność i grozę XX wieku.